

[Tom Behnke]

Her kan han så med sin familie leve som turist i en periode fra et halvt til et helt år, lidt afhængigt af, hvor længe han har været i Danmark, og så efterfølgende bede om at komme tilbage til Danmark.

Spørgsmålet er så, hvad man vil gøre i en situation, hvor en sådan familie er kommet tilbage til Danmark igen og har været her 3-4 måneder, hvorefter de ansøger om at få en ny rejse hjem, nye 25.000 kr. og nye betalte omkostninger til flytning af deres materiel. Hvad vil man gøre i en sådan situation? Er der nogen begrænsning med hensyn til, hvor mange gange man kan få lov til at rejse hjem til sit hjemland som turist? For mig at se er der ikke nogen begrænsninger lagt ind i forslaget heller på det punkt.

I stedet for denne misforståede idé til hjemsendelse af de fremmede skulle Folketinget hellere få lidt mere konsekvens i lovgivningen og se at få hjemsendt alle de personer, som ikke længere har noget grundlag for at være her i landet.

Lovforslag nr. L 336 omhandler kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration. Det forslag kan Fremskridtspartiet heller ikke støtte.

Denne gang er det ikke så meget, fordi det er udlændinge, det drejer sig om, for vores politik på dette punkt er fuldstændig den samme, uanset om det var til danske eller til udenlandske familier man ville tillade kommunerne at opkøbe ejendom.

Sagen er, at vi er imod, at det offentlige bliver ejendomsbesidder og derefter lejer ud. Det offentlige skal ikke være boligspekulant. Det er ikke en opgave for det offentlige.

Hvis de fremmede skal bo i egen bolig, og hvis de ikke har råd til det, må det offentlige give de pågældende de midler, der gives danskere i tilsvarende situation, og den pågældende udlænding må herefter på lige fod med andre danskere i samme situation finde sig et sted at bo.

Hvis man ikke gør det, vil det være en klar forskelsbehandling, der bevirker, at udlændinge vil blive stillet bedre end danskere, der ellers befinder sig i samme situation.

Jeg har tidligere været inde på, og hr. Poul Nødgaard var også oppe at tale meget om kommunernes økonomi, at dette her alt andet lige må være en bombe under kommunernes

økonomi. Det kan ikke være gratis og omkostningsfrit, at kommunerne skal til at opkøbe ejendomme og leje dem ud og altså på en eller anden måde fungere som boligselskab. Der må være en finansiering, der skal dækkes, og i den forbindelse ved vi jo godt, hvem det er, der kommer til at betale i den sidste ende. Det bliver nemlig skatteyderne.

Der kunne siges meget mere om lovforslag nr. L 336, men der er jo nogle begrænsninger i forretningsordenen med hensyn til den sprogbrug, der kan anvendes fra talerstolen.

Dernæst er der lovforslag nr. L 337, der vedrører etablering af et nævn for etnisk ligestilling. Som udgangspunkt mener vi, det er en positiv idé. Og intentionerne om, at vi skal behandles lige og have lige muligheder, støtter Fremskridtspartiet 100 pct.

Men vi må på det kraftigste tage afstand fra det foreliggende forslag, idet det alt andet lige vil have den stik modsatte effekt.

Alene sammensætningen af nævnet! Jeg hørte, den konservative ordfører mente det var harmonisk og bredt sammensat – ja, det skal jeg lige love for! Det er bestemt ikke vores opfattelse. Vi mener, at sammensætningen af nævnet vil bevirke, at man allerede på forhånd med usvigelig sikkerhed kan forudse, hvad resultatet vil blive.

Der er ingen tvivl om, at der allerede i dag er en række tilfælde, hvor de fremmede rent faktisk har en fortrinsstilling i forhold til danskere i samme situation. Og dette forslag har jo altså ikke den effekt, at den positive særbehandling skal ophøre. Forslaget vil tværtimod have den virkning, at de fremmede på endnu flere områder vil blive klart positivt særbehandlet. En sådan ordning vil bevirke, at tusindvis af danskere, der lades i stikken, kan se, at udlændinge i samme situation kan få al den hjælp, de beder om, mens de samme danskere ikke kan få den hjælp, de har brug for.

Vi er alle her i Folketinget modstandere af racisme og vil alle gøre, hvad vi kan for at undgå racisme, fordi racisme er en forkert måde at udtrykke sig på, er urimelig og bestemt ikke retfærdig. Men vejen til at undgå racisme er, at man fjerner årsagerne til racisme og ikke bare, at man deler nogle pjecer ud eller lignende. Dette forslag vil gøre det stik modsatte, og man må tage sig til hovedet over, at nogen overhovedet har kunnet finde på at fremsætte det.